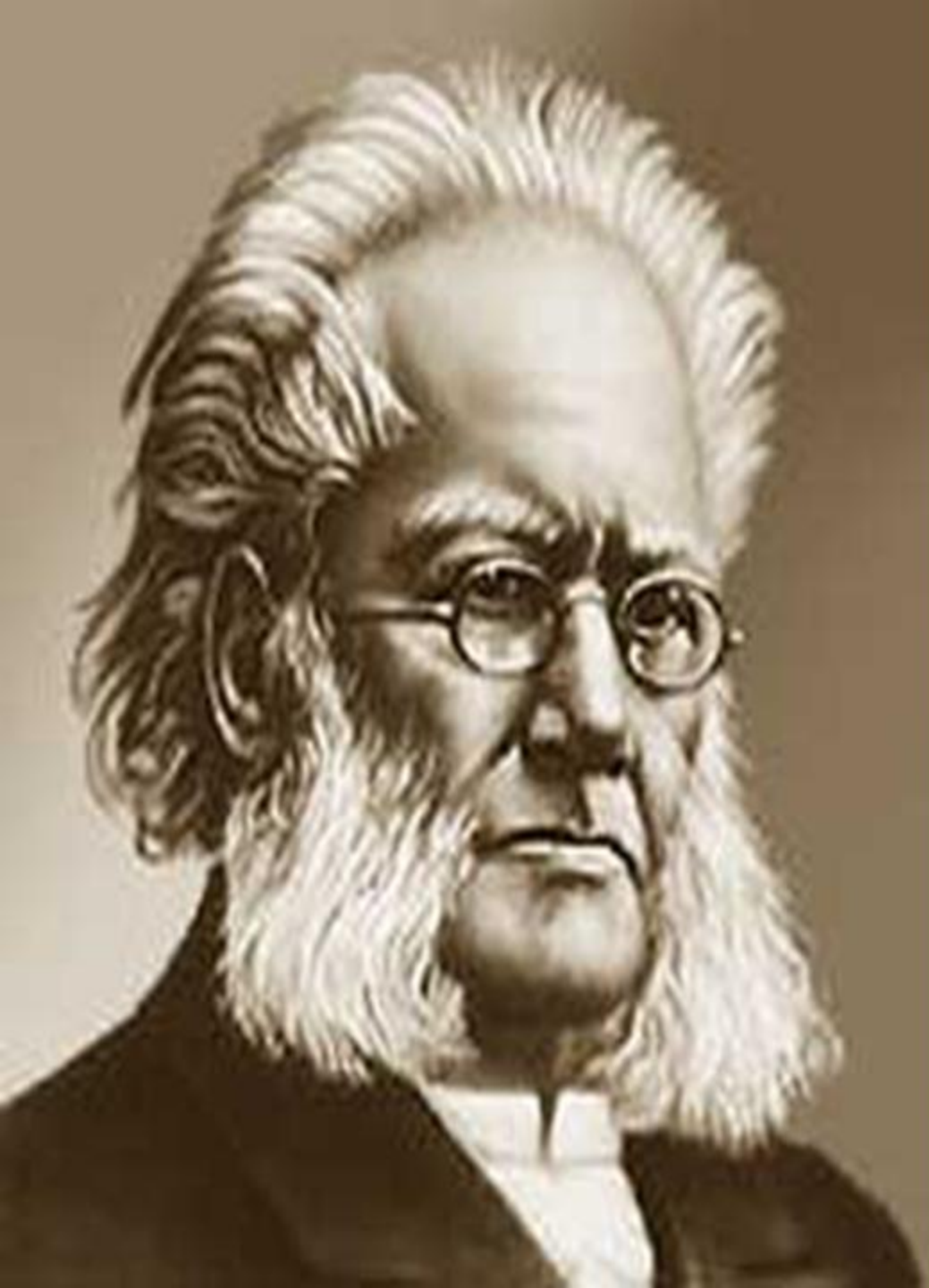

ГЕНРІК ІБСЕН
(1828-1906)

“ЛЯЛЬКОВИЙ ДІМ”

Генріха Ібсена-драматург

Найвидатніший норвезький письменник XIX століття, славетний реформатор театру Генріх Ібсен у своїх творах ставив питання, які хвилювали його сучасників. Талант і новаторство Ібсена-драматурга полягали в тому, що глядач змушений був шукати відповіді на питання, які порушував автор. Ібсен розкрив складність і суперечливість життя, примусив своїх глядачів відмовитися від традиційного поділу героїв на позитивних і негативних, сприймати їх суцільно, з усіма їхніми суперечностями.

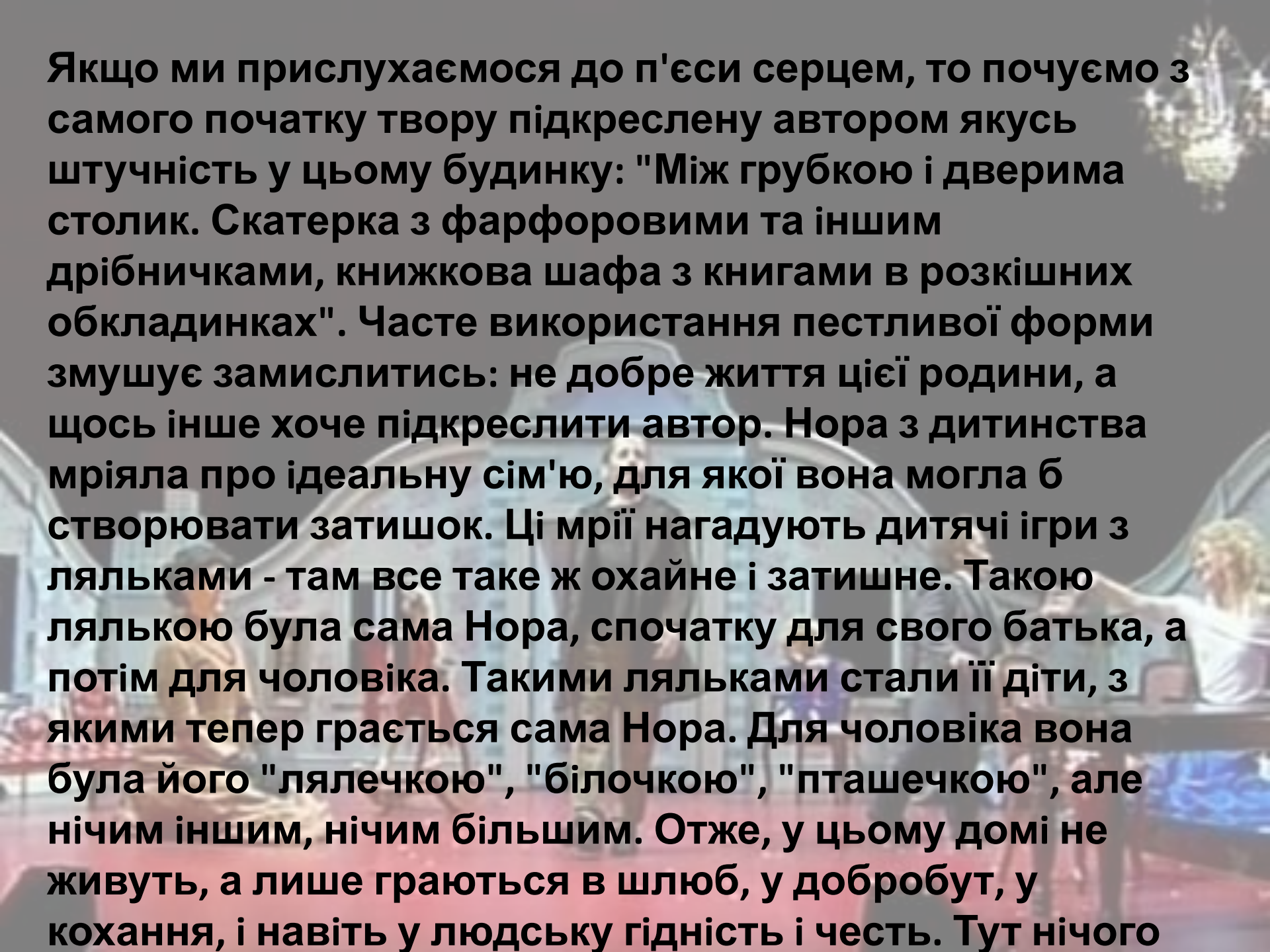
Ібсен радикально реформує традиційну драматургію. Він використовує композицію, яку прийнято називати аналітичною. У таких композиціях важливу роль відіграє таємниця, події, що відбувалися задовго до поданих на сцені, але саме вони спричинили ситуації, в яких опинилися герої. Ця композиція була відома ще в стародавній Греції і використовувалась, щоб створити

Проблематика драми Г. Ібсена «Ляльковий дім»

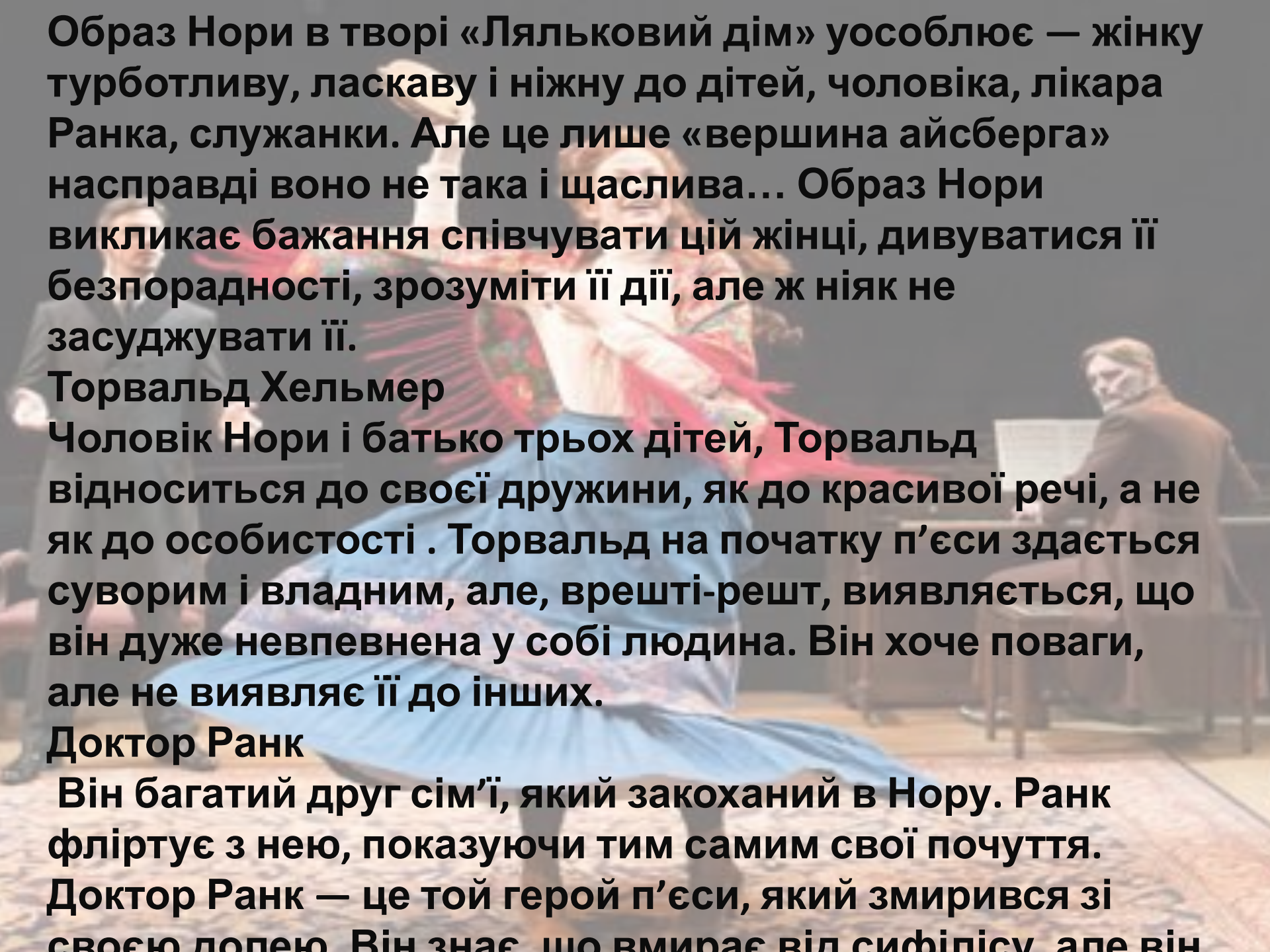
Генрік Ібсен - відомий норвезький драматург, якого перш за все цікавили соціальні трагедії та морально-етичні проблеми. Почуття власної гідності, на думку письменника, людина повинна зберігати за будь-яких обставин.

"Ляльковий будинок" є одним з найвідоміших творів Ібсена, в якому впливає проблема самопожертви заради кохання. Автор взяв історію однієї родини, де родинні стосунки розкрилися під час вимушеного обману. Драматург намагався таким чином розібратися в механізмі подружнього і сімейного щастя, адже саме від цього залежить доля суспільства.

Центральна тема п'єси «Ляльковий дім» — становище

Якщо ми прислухаємося до п'єси серцем, то почуємо з самого початку твору підкреслену автором якусь штучність у цьому будинку: "Між грубкою і дверима столик. Скатерка з фарфоровими та іншим дрібничками, книжкова шафа з книгами в розкішних обкладинках". Часте використання пестливої форми змушує замислитись: не добре життя цієї родини, а щось інше хоче підкреслити автор. Нора з дитинства мріяла про ідеальну сім'ю, для якої вона могла б створювати затишок. Ці мрії нагадують дитячі ігри з ляльками - там все таке ж охайне і затишне. Такою лялькою була сама Нора, спочатку для свого батька, а потім для чоловіка. Такими ляльками стали її діти, з якими тепер грається сама Нора. Для чоловіка вона була його "лялечкою", "білочкою", "пташечкою", але нічим іншим, нічим більшим. Отже, у цьому домі не живуть, а лише граються в шлюб, у добробут, у кохання, і навіть у людську гідність і честь. Тут нічого

A scene from the play 'A Doll's House'. Nora, played by a woman with long red hair, is in the center, wearing a blue dress and holding a red shawl. She is looking towards the right. Torvald, played by a man in a dark suit, is on the right, looking back at her. Another man in a dark suit is on the left, looking towards the center. The background is a simple stage set.

Образ Нори в творі «Ляльковий дім» уособлює — жінку турботливу, ласкаву і ніжну до дітей, чоловіка, лікара Ранка, служанки. Але це лише «вершина айсберга» насправді воно не така і щаслива... Образ Нори викликає бажання співчувати цій жінці, дивуватися її безпорадності, зрозуміти її дії, але ж ніяк не засуджувати її.

Торвальд Хельмер

Чоловік Нори і батько трьох дітей, Торвальд відноситься до своєї дружини, як до красивої речі, а не як до особистості. Торвальд на початку п'єси здається суворим і владним, але, врешті-решт, виявляється, що він дуже невпевнена у собі людина. Він хоче поваги, але не виявляє її до інших.

Доктор Ранк

Він багатий друг сім'ї, який закоханий в Нору. Ранк фліртує з нею, показуючи тим самим свої почуття. Доктор Ранк — це той герой п'єси, який змирився зі своєю долею. Він знає, що вмирає від сифілісу, але він